

Overveelse, virkelig vilde finde, at dette var et Punkt, hvor man burde komme Befolkningen i den Grad til Hjælp, at Statskassen i dens Interesse skulde udføre disse Forretninger med ligefremt Tab. Det maa jo erindres, at det Tab, som jeg nævnte, kun er Tabet for en eneste Jurisdiction og, vel at mærke, alene paa Skoveffecter; naar man tager de andre Jurisdictioner og andre Effecter med i Beregning, saa forekommer det mig, at det vil være et ikke ringe Tab, Statskassen udsætter sig for, ved ud af hele Sportellovgivningen at tage et saadant enkelt Forhold og pludselig nedsætte Gehyret i en saa overordentlig høi Grad. Jeg troer heller ikke, at man virkelig kan paastaae, at det vil have nogen overordentlig Indflydelse paa Omsætningen; det kan maaffee være Tilfældet i Kjøbenhavn, at det vil lette Omsætningen, at man kan føre et Parti Varer til Auction paa Børsen for en mindre Afgift, men hvor ofte vilde saadanne Auctioner finde Sted i Provindserne? Og i ethvert Tilfælde vilde denne Lovs Bestemmelser dog ikke bedirke, at Folk for Fremtiden vilde være mere tilbøjelige til at sætte deres Varer til Auction end hidtil. Jeg har ikke hørt ansøre nogen fra Hensynet til Omsætningens Fremme hentet Grund, der kunde gjøre dette Lovforslag til en saadan Nødvendighed, at man, uden at have Materiale til Bedømmelsen af Udslaget i finantseel Henseende, undtagen for Skoveffecter alene, skulde vedtage det uden videre og uden Sammenhæng med den øvrige Sportellovgivning.

Udsig: Jeg har ogsaa troet at burde begjære Ordet angaaende nærværende Lovudkast, fordi jeg ligesom de foregaaende Talere mener, at der kan gjøres betydelige Indvendinger imod det i den Form, hvori det nu foreligger. Ifjor blev der af Regjeringen forelagt Folkethinget et andet Forslag angaaende den samme Gjenstand, hvilket Forslag var foranlediget ved et Andragende fra Grossereretsforeningen i Kjøbenhavn, der meente, at Børsauctionerne her i Staden vare forbundne med for

store Omkostninger. Regjeringen fandt, at der kunde være Anledning til at tage Hensyn til dette Andragende, idet den meente, at den hele Sag ikke havde nogen synderlig finantseel Betydning, da, som det hedder i Motiverne, Auctioner over Handelsvarer vistnok høre til Sjældenheder udenfor Kjøbstæder. Efterat Lovforslaget var blevet forelagt Folkethinget, blev der i dette nedsat et Udvalg, som fandt, at det vilde være hensigtsmæssigt rundt omkring fra Landet at indhente Oplysninger om, hvor stort et Beløb Salairret for frivillige Auctioner over Handelsvarer i Løbet af de sidste 5 Aar havde udgjort. Saadanne Beretninger indkom, og Udvalget fandt derefter, at Indtægten af Salairret i Kjøbenhavn udgjorde omtrent 2,000 Rb. og paa Landet og i Kjøbstæderne omtrent 4,000 Rb. aarlig. Som Følge heraf fandt Udvalget ligesom Regjeringen, at der ikke kunde tillægges Sagen nogen stor finantseel Betydning, og det kom derfor til det Resultat, at man burde bifalde Regjeringens Forslag. Man vilde ikke, som det i Udvalgets Betænkning hedder, foreslaae nogen Forandring i Realiteten, man fremsatte kun nogle Ændringer, der — det er Ordene — ikke tilsigtede nogen Realitetsforandring. Blandt disse Ændringer, der ikke tilsigtede nogen Realitetsforandring, og som altsaa formodentlig maatte anses som Redaktionsforandringer, var der best ene, at der efter Ordet: „Handelsvarer“, føjedes til i en Parenthes: „derunder navnlig ogsaa skovet Brændsel“. Lovforslaget vedtoges i Folkethinget og kom derefter til Landstinget, men her blev man, som det i Motiverne til det nu forelagte Lovforslag er bemærket, opmærksom paa, at den ansøgte Redaktionsforandring dog i Virkeligheden var en Realitetsforandring, og som Følge deraf blev Lovforslagets videre Behandling udsat. Nu er imidlertid Regjeringen, efterat den i Mellemtiden har indhentet nærmere Oplysninger angaaende disse Forhold, fremkommen med et Lovudkast, der aldeles er affattet paa samme Maade, som det ifjor fra Folkethinget til Landstinget over-